
[2025-4-RE](#)

Causa 2025-4-RE

(Blázquez González c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 39-2025. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2025

BOPA núm. 24, del 26 de febrer del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 20 de gener del 2025, per la representació processal de la Sra. Yolanda Blázquez González, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 18 de desembre del 2024, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que se suspengui l'aute esmentat fins al moment de la resolució de l'empara, ja que la seva execució suposaria un perjudici greu per a la salut de la recurrent;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Mitjançant una sentència del 18 d'abril del 2018, dictada pel Tribunal de Corts, confirmada en grau d'apel·lació, per la sentència del 24 de setembre del mateix any, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, es va condemnar la Sra. Yolanda Blázquez González, com a responsable penalment en concepte d'autora d'un delictes major continuat d'apropiació indeguda amb un perjudici d'un valor superior a 6.000,00 €, a la pena de 18 mesos de presó condicional qualificada a abonar la responsabilitat civil amb un termini màxim de 3 anys, havent de satisfer anualment, com a mínim, una tercera part de la mateixa a cada perjudicada, i amb un termini de suspensió de la condemna també de 3 anys, així com al pagament de les costes processals, ascendint el deute total a la quantitat de 114.193,90 €.

1.2. El 21 de gener del 2021, el Tribunal de Corts va dictar un aute que revocava totalment la suspensió de la condemna de 18 mesos de presó condicional, aplicant a la condemnada els beneficis dels Decrets d'Indult atorgats pels Coprínceps l'1 d'agost del 2014 i del 18 d'octubre del 2019, fixava el compliment de la resta pendent de la pena al Centre Penitenciari, és a dir, 6 mesos de presó ferma, i acordava la continuació de l'execució d'aquesta causa.

1.3. La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va confirmar aquesta decisió, mitjançant un aute dictat el 21 de maig del 2021, notificat a la representació processal de la recurrent el 2 de juny del mateix any.

1.4. El 30 d'agost del 2024, el Tribunal de Corts va dictar un aute en què decidia, entre altres pronunciaments, donar lloc a la pràctica de la diligència sol·licitada pel Ministeri Fiscal, i procedia a

dictar la corresponent ordre internacional de detenció contra la recurrent.

1.5. La representació processal de la Sra. Yolanda Blázquez González va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 18 de desembre del 2024, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava aquest recurs i que confirmava íntegrament la decisió del Tribunal de Corts.

1.6. El 20 de gener del 2025, la representació processal de la Sra. Yolanda Blázquez González va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 18 de desembre del 2024, dictat per la Sala Penal, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la recurrent

- La recurrent manifesta que l'estat de la seva salut no és compatible amb un ingrés a la presó.
- Considera que el seu arrest eventual seria contrari a les disposicions de la Llei d'extradició i, en particular, a l'article 14 d'aquest text.
- Seguidament, per tal de donar suport al seu recurs d'empara cita diverses sentències del Tribunal Europeu dels Drets Humans que versen sobre la incompatibilitat de l'arrest amb la salut del detingut, així com els estàndards de les Nacions Unides ("*Rule*" 109) que tracten igualment d'aquesta incompatibilitat.
- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que se suspengui l'aute esmentat fins al moment de la resolució de l'empara, ja que la seva execució suposaria un perjudici greu per a la salut de la recurrent.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- En primer lloc, la Sala Penal recorda que la revocació total de la suspensió de la condemna deriva de l'incompliment de la condició imposada, i, per tant, resta per complir a la recurrent una pena de 6 mesos de presó.
- Exposa que l'ordre de detenció internacional va ser dictada, perquè la recurrent no es troba a disposició del Tribunal de Corts per complir la pena, ja que resideix a Espanya, i cita les disposicions de l'article 207 del Codi de procediment penal, que fonamenten la decisió d'emetre una ordre de detenció internacional.
- Posa en relleu que els elements dels quals disposa sobre l'estat de salut de la recurrent no permeten establir cap incompatibilitat amb l'arrest.
- Així mateix, precisa que la referència a l'article 14.1.4 de la Llei d'extradició per part de la recurrent és errònia, ja que aquest precepte es refereix a l'extradició passiva, és a dir, a les demandes adreçades a Andorra, i contempla un supòsit pel qual el Principat pot negar-se a extradir a un nacional reclamat per un altre Estat.
- També indica que la recurrent podrà invocar la malaltia com a raó per oposar-se a l'extradició a Andorra, la qual haurà de ser valorada per les autoritats competents de l'Estat al qual es demani l'extradició.
- Afegeix que per tal que l'ordre de detenció internacional es deixi sense efecte, la recurrent pot comparèixer voluntàriament davant el Tribunal de Corts per complir la pena imposada i efectuar les al·legacions oportunes respecte a la seva malaltia.
- Per aquests motius, considera que la resolució impugnada és adequada a la legalitat i desestima el recurs d'apel·lació.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. La valoració dels fets, la determinació de les normes aplicables, així com la seva interpretació corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. En aquesta causa, la fonamentació en Dret de la decisió impugnada està clarament enunciada per part de la Sala Penal i aquesta no està formalment posada en dubte per la recurrent.

3.4. La qüestió rau en saber si l'estat de salut de la recurrent és, a la vista dels drets reconeguts per la Constitució, compatible amb l'execució d'un ordre de detenció internacional emesa contra ella.

3.5. Cal distingir dues etapes del procediment que deriva d'aquesta ordre de detenció, en primer lloc, l'arrest i la detenció, i, seguidament, l'extradició cap a Andorra.

3.6. La compatibilitat de l'arrest i de la detenció amb l'estat de salut de la recurrent haurà de ser valorat per les autoritats competents del lloc on es desenvoluparà aquesta etapa, és a dir, en principi Espanya. L'emissió de l'ordre de detenció no suposa que aquesta valoració no respecti la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans.

3.7. Així mateix, correspondrà a les autoritats competents del país en què la recurrent sigui arrestada valorar, en funció de la seva salut i de les condicions de la seva detenció posterior a Andorra, la compatibilitat de la seva extradició amb el seu estat de salut.

3.8. És evident que la decisió d'emetre un ordre internacional no constitueix una vulneració dels drets constitucionals de la recurrent.

3.9. A més, tal com ho destaca la Sala Penal, la recurrent podria deixar sense efecte l'ordre de detenció internacional compareixent voluntàriament davant el Tribunal de Corts per efectuar les al·legacions oportunes per fer valer els seus drets.

3.10. Cal concloure, doncs, que aquest recurs d'empara està mancat de contingut constitucional, i, per aquest motiu ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-4-RE interposat per la representació processal de la Sra. Yolanda Blázquez González contra l'aute del 18 de desembre del 2024, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al Tribunal de Corts, a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2025.

Joan Manel Abril Campoy
President

Pere Pastor Vilanova
Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat